

ydes som særligt børnetilskud uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold, medføre en betydelig forenkling i forhold til de gældende regler. Udbetalingen af de ensartede ydelser ville kunne simplificeres ved anvendelse af tidssvarende, tekniske hjælpemidler.

Nettoudgifterne (merudgifterne) ved gennemførelse af lovforslaget var for det første år anslået til 171 mill. kr. for staten og 19 mill. kr. for kommunerne.

Ved lovforslagets 1. behandling var der afvigende meninger om flere af forslagets enkeltheder, men alle ordførerne — bortset fra *Johan Asmussen* (Uafh) — kunne dog tiltræde hovedlinjerne i forslaget.

Astrid Skjoldbo (S) fandt det helt rigtigt at samle bestemmelserne om børnetilskud, børnebidrag, moderskabsydelse og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i anledning af fødsel i én lov — også under hensyntagen til at dette formentlig ville medføre en forenkling af skattelovgivningen. Hun fandt endvidere moderskabsydelsen på de 600 kr. rigtig, men rejste tvivl om, hvorvidt det ville være rimeligt helt at opgive mælkehjælpen. Ganske vist var kendskabet til den rigtige ernæring under svangerskabet blevet så udbredt, at man ikke længere behøvede den stimulans til at drikke mælk, som mælkehjælpen havde været, men hun tvivlede på, at en del af den foreslåede moderskabsydelse altid ville blive brugt til at sikre moderen den helt rigtige ernæring.

P. E. Eriksen (V) fremhævede, at lovforslaget var blevet fremsat, inden det var blevet bedømt i en større helhed i sociallovskommissionen, ligesom det kunne have været rimeligt at forelægge problemerne til bedømmelse i andre kommissioner, f. eks. kvindekommissionen. Lovforslaget måtte ses i forhold til hele den reformlovgivning, som man stod over for på så mange områder, og som resultatet af arbejdet i adskillige udvalg og kommissioner ville komme til at virke ind på. Efter hans opfattelse ville det derfor være svært at gøre forslaget færdigt.

Bestemmelserne om det offentliges overtagelse af udredningen af tabt arbejdsfortjeneste i form af dagpenge i 14 uger for alle kvinder, der udfører lønnet arbejde for andre, og dagpenge i 4 uger for kvinder, der frivilligt har sikret sig dagpenge i henhold til sygeforsikringsloven, ville givetvis aflaste arbejdsgiverne for en del af deres bidrag og ville også medføre, at en del af argumentationen for lavere løn og forskelsbehandling ved ansættelse af kvinder ville falde bort. Men de foreslåede regler skabte et andet stort problem, nemlig om der ikke opstod ulighed mellem på den ene side de udearbejdende kvinder og de hjemmearbejdende, medhjælpende hustruer på den anden side.